

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἵτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαίτε-
ραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθύνεται:
Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν εἰς «Ἀστήρ» ὑπέρλαμπρος ὠδήγησε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐν μορφῇ βρέφους «ΘΕΟΥ ΤΟΥ».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ὁ «ΘΕΟΣ» ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου ἐμφανισθεὶς, ἐθανατώθη ἵνα διὰ τοῦ θανάτου γίνῃ ἁ θάνατος—ὁ τοιοῦτος θάνατος εἶνε ἡ «αἰωνιότης» τὸ μαρτύριον τῆς τοιαύτης ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ εἶνε ἡ ἀθανασία.

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς μερίστης ἐκείνης ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ ἀλήθεια αἰφνης ῥιφθεῖσα διέλυσεν τὰ ἀπέραντα σκότη τῆς «ἀμαθείας» καὶ τοῦ «ἐγωϊσμοῦ».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον καὶ δυστυχῶς ὁ ἄνθρωπος εἶδεν καὶ παρεῖδεν τούτους καλύπτοντας διὰ τοῦ κολοσιαίου βάρους τῶν τὸν «ΧΡΙΣΤΟΝ τοῦτον» πλὴν ἔμεινεν κουφὸς καὶ ἄκαμπτος:

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ποῖον;

Τὸ σκότος ἐπεκάθησεν τοῦ σκότους ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἰδοὺ!

ΟΣΗ παρέλευσις αἰῶνων τόση λαμπρότης ἐν τῇ διατηρηθείσῃ «μωρία».

ΚΑΙ ἡ ἀμοιβὴ εἰς ἐκάτερον ποία;

«Σταύρωσις εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, αἰωνιότης εἰς τὸν «νῦν ὄρωπον» δηλαδή; θάνατος εἰς τὸ «τέλειον» ἀθανασία εἰς τὴν ἀτέλειαν... ἰδοὺ λοιπὸν

Χριστιανέ! ἦλθον καὶ παρήλθον οἱ αἰῶνες καὶ σὺ παρὶς ἀπομνηστὴς οὐχὶ ὅμως καὶ μνηστὴς ἐν ἔργοις, ἀναλαβόμενος ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν ἐν ἐκάστῳ ἐνεν-

τῶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν «παθῶν τοῦ Ἀθανάτου»

ΟΙΑ μωρία! μήπως ὁ Χριστὸς ἐζήτησεν παρὰ σοῦ ἀπομίμησιν τῶν Παθῶν Του; μήπως ἐζήτησεν αἰώνιον κάρφωμα ἐπὶ τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ; μήπως ἐζήτησεν συνεχεῖς ἐμπτυσμοὺς καὶ αἰώνιον φραγγέλιον; Ὁχι!!... ἐζήτησεν ὑψηλότερόν τι τούτων, ἐζήτησεν ἰδανικώτερόν τι καὶ τιμιώτερον!... ἐζήτησεν νὰ τὸν μνηστὴς ἐν ἔργοις ὁμοίοις τῶν ἰδικῶν Του.

«Σὲ αὐτὸν νὰ σταυρώῃς χάριν τῆς Παγκοσμίου ἀγάπης» Σὲ αὐτὸν νὰ φέρῃς εἰς ἐμπτυσμόν καὶ εἰς φραγγέλωμα καὶ εἰς μαρτύριον, κηρύσσων καὶ πράττων τὴν «Δικαιοσύνην» καὶ «ἀλήθειαν».

Ἡ «ἀλήθεια» ἐζήτησε «ἀλήθειαν», ἡ «αὐταπάρνησις» αὐταπάρνησιν ἢ «θυσία» θυσίαν.

«Εἰς τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μέγας σκοπὸς οὐχὶ ἡ αἰωνία ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ» ἀλλ' ἡ «ἐξακολούθησις τῆς Σταυρώσεως παντὸς ὄντος τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην.»

«ΜΙΑ ἡ μεγάλη διδασκαλία Του «ἐκ τῆς ἀληθείας τὸ μαρτύριον» «ἐκ τοῦ θανάτου ὁ ἀληθὴς ἄνθρωπος τούτέστιν «ὁ κατὰ προσέγγισιν Χριστὸς» καὶ ἐκ τούτου ἡ Δικαιοσύνη» ἦτοι ἡ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ—ΙΣΟΤΗΣ—ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ».

Τοιαύτη ὁδὸς ἡ τοῦ «Δικαίου» διδασκαλία οὐ-
τινος τὴν μαρτυρικὴν τῶν παθῶν Του ἐβδομάδα δι-
ερχόμεθα ἐν πένθει ψευδεῖ καὶ ἐν Προσευχῇ ὑποκρι-
τικῇ!

ΣΗΜΕΡΟΝ τελειώνει ἡ ἐβδομάς τοῦ μαρτυρίου
τελειώνει—ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν παρήλθον αἱ ἡμέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥ ΑΕΚΩ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΝΕΟΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 5544.0014.ΥΙ 0011

ραι τοῦ αἵματος—τελειώνουν αἱ ἡμέραι τοῦ σκότους
τελειώνει ἡ ἑβδομάς τοῦ ὄξους καὶ τῆς πικρίας—τοῦ
φραγγελώματος καὶ τῶν ἐμπτυσμῶν καὶ ἰδού!

Ἡ Λαμπρά ἡμέρα θὰ ἀνατείλῃ αὐριον καὶ αἱ ἀ-
κτίνες τοῦ Ἡλίου ἀντὶ νὰ φέρωσι πρὸς τὰ νέφη καὶ
τοὺς αἰθέρας τὸ ἄγιον τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μας αἷμα, θὰ
φέρωσι τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου!

ΘΑ χαρῇ καὶ θὰ ἀγαλλιᾶσθῃ ἡ φύσις θὰ χαρῇ
καὶ θὰ ἀγαλλιᾶσθῃ μετ' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ὁ «φο-
νεύς» καὶ «λάτρης» τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐναλλάξ
καὶ συνεχῶς!

ΙΔΟΥ αὐριον ἀνατέλει ἡ ὑπερτέρα πασῶν τῶν
ἡμερῶν τοῦ ἔτους, ἡ λαμπροτέρα πασῶν τῶν ἑορτῶν
τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ἌΛΛ' εἶνε, ἄραγε, ἑορτὴ μόνον ἡ ΑΝΑΣΤΑ-
ΣΙΣ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ;

ΟΧΙ! εἶνε «τὸ ἔνσαρκον προμήνυμα τῆς μελ-
λοῦσης τῆς ἀληθείας βασιλείας,—εἶνε τὸ
ἐμπρακτον προμήνυμα τῆς μελλούσης νίκης τῆς «ἀ-
γάπης» καὶ Δικαιοσύνης.»

ΕἶΝΕ «Τὸ μέγα σάλπισμα τῆς Ἐπαναστά-
σεως» τῆς «ἰδανικότητος» κατὰ τῆς «ὑλῆς»
Εἶνε τὸ φοβερόν Σάλπισμα ὅπερ ἀναγγέλει εἰς τὴν
Οἰκουμένην δι, «ἐσταυρώθῃ» ἐπὶ τοῦ ξύλου
τῆς Σταυρώσεως καὶ ἐνεπτύσθῃ μετ' αὐτὸ στόμα
τῆς ἀμαθείας «ἡ ἀλήθεια» καὶ ἡ «Δι-
καιοσύνη.»

Ὁ ΒΑΡΒΑΡΟΣ ἄνθρωπος κατιδὼν ἐνώπιόν του
ἐνσώματον τὴν «ἀλήθειαν» καὶ «ἀρετὴν» ἐ-
θαμβώθῃ καὶ ἐσκοτίσθῃ, καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς τυ-
φλότητός του ἐσταύρωσεν καὶ ἐνέπτυσεν ταύτην.

ΠΛΗΝ ἔρχεται ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐσταυρωθεῖσα
καὶ ἐμπτυσθεῖσα ἀλήθεια ἀναστηθήσεται ἐν ἀνα-
στάσει ὑπερανθρώπῳ καὶ αἰωνίῳ!

ΕΡΧΕΤΑΙ ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα τῆς «Ἀνα-
στάσεως» καὶ τότε οὐαὶ καὶ τρεῖς οὐαὶ εἰς ἅπαν τὸ
μωρὸν καὶ ἀποτρόπαιον οἰκοδόμημα ὅπερ ἡ «ἀμά-
θεια» καὶ ὁ «ἐγωϊσμός» τοῦ ἀνθρώπου ἐδιμη-
οόρησαν: Θέλει κρημνισθῇ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς κολά-
σεως ἐρέβῃ συμπαραφέρων μαζύ του πάντας τοὺς τε-
κακοβούλους καὶ μωροὺς φονεῖς τοῦ μεγάλου τῆς
ἀνθρωπότητος «Διδασκάλου» —πάντας
τοὺς «Σταυρόνοντας» τὴν «ἀλήθειαν» —
πάντας τούτους τοὺς Δαίμονας οὓς ὁ Ἄδης ἐξέρασε
πρὸς αἰώνιον ὄνειδος καὶ παντοτινὴν καταστροφὴν
τῆς ἀνθρωπίνου γενεᾶς—Πάντας τούτους τοὺς «πα-
ραδίδοντας τὴν ἀλήθειαν νὰ σταυρωταὶ ἀντὶ
χρήματος»!

ΤΡΕΜΕΤΕ Σεῖς, οὐ ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν
μόνοι σας θέλετε ἐκλέξῃ τὸν ἄτιμον σταυρὸν
τῆς τιμωρίας σας παραδίδοντες ὡς ὁ αὐταδέλ-
φος σας «Γούδας» τὸ χρεῖμα τῆς «Προδο-
σίας» καὶ «ἀρπαγῆς» —τὸ χρῆμα ὅπερ στάζει

τὸ αἷμα τοῦ «ἀθώου καὶ Δικαίου»!

ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ δυστυχεῖς Φαρισαῖοι
οἵτινες διυλίζετε τὸν κώνοπα καὶ καταπίνετε τὸν
«ἀνθρώπον» διότι διὰ θὰ ἴδῃτε ὑπεράνω ἡμῶν
τὸν «ΑΘΩΟΝ» καὶ «ΔΙΚΑΙΟΝ» μετ' ἀνατηφό-
ρον δρέπανον δὲν θὰ εἶνε πλέον καιρὸς ἰκεσιῶν καὶ
ψευδῶν δακρύων—Τὸ πᾶν τετέλεσται τότε.

«ΔΥ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ «ΜΙΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΑΙΩΝΙΑ καὶ ΓΛΥΚΕΙΑ» «ΔΙΑ
ΜΙΑΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΘΥΣΙΑΣ» «ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝ-
ΤΟΣ ΑΡΜΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ.»

ΕΥΤΥΧΕΙΣ θνητοὶ σεῖς οἵτινες θέλετε ζήσεαι
εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς «ἀναστάσεως» τοῦ
«ἀνθρώπου» «Μακρὰν θέλει εἶσθαι ἀπὸ ὑμᾶς
τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη, ἀπεχθὴ ὁ φόβος καὶ ἡ πορ-
νεῖα, φρικώδῃ ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ κακία.

ΟΛΟΙ ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ
ζῶντες ἕνα σκοπὸν θὰ ἔχητε τὴν «ΑΓΑΠΗΝ» ἕνα
ἀρχηγὸν θὰ εὐλογεῖτε τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ «καὶ
οὕτως! πληροῦνται, τὸ προάγγελμα τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ-
εἰς ποιμὴν—μία ποιμνῇ».

ΤΟΤΕ δὲ ὑπερλαμπρὸν καὶ ἀνήμευστον ἐν «ἀ-
ρετῇ» θέλει παρουσιασθῇ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφ-
θαλμῶν τῆς ἀνθρωπότητος «Θέαμα».

«ΑΠΟ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν θαλασσῶν μέχρι τοῦ
ἐτέρου, καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τῶν ὀρέων μέχρι
τῆς ἄλλης οἱ ἄνθρωποι θὰ δίδωσι τὰς χεῖρας φωνοῦν-
τες «ἐρρέτω τὸ σκότος» «ἀρθήτω τὸ φῶς» «ΚΑΤΩ
ΑΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ καὶ αἱ ΦΥΛΑΙ» «ΖΗΤΩ ἡ ΜΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ ὁ Εἰς καὶ ΑΠΕΙΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἡ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»

ΤΟΤΕ μόνον τότε, ὦ ἄνθρωπε, θὰ δύνασαι ὑψῶν
τοὺς πλήρεις ἀγάπης ὀφθαλμοὺς σου πρὸς τὸν ἐν
αἴγλῃ «Χριστὸν» νὰ προσεῖχῃσαι, Τότε, μόνον
Τότε, τὸ πλήρες ἀληθείας στόμμα σου δύναται νὰ
νὰ ὑμνήσῃ Τοῦτον λέγον.

«Σὺ ἡ χαρὰ ἡ ὑπεράνθρωπος καὶ ὑρίστη πασῶν—
Σὺ ἡ ἄφατος ἡδονὴ καὶ παμμερίστη ἐξ ὧν—Σὺ ἡ
ρίζα τῆς ζωῆς καὶ τὸ Χάος τῆς δυνάμεως—Σὺ τὸ
ὑψικρύφον τῶν ὑψικρύφων ὀρέων ὄρος τῆς ἀτα-
παρνήσεως—Σὺ τῆς ἀληθείας τὸ γιγάντιον Τέρας—
Σὺ τῆς Δικαιοσύνης ὁ Τιτὰν Σκαπανεύς—Σὺ τὸ ἀ-
πέραντον τῆς ἀρετῆς πέλαγος—Σὺ ὁ ἄπειρος τῆς ἐ-
λευθερίας οὐρανός—Σὺ τὸ παμμέγιστον τῆς Ἰσότη-
τος δένδρον—Σὺ ὁ ἀκατανόητος τῆς ἀδελφότητος
Πύργος.

—Σὺ ὁ τὰς Πλάνας πατήσας—Σὺ ὁ τὸ ἀπεχθὲς
τῆς κακίας φρούριον ἀλώσας—Σὺ ὁ τὸν ἄνθρωπον
ὑπὲρ τὴν ὕλην θέσας—Σὺ ὁ ἀνθρωπιστικὸς νόμος
—Σὺ τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας—Σὺ ὁ λύσας τὸν
γόρδιον δεσμόν τῆς «φυλῆς» καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σὺ ἢ τὸ πᾶν—Σὺ καλεῖσαι «ΘΕΟΣ» καὶ Θεὸς καλεῖται; «**Η ΑΛΗΘΕΙΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**».

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης προσευχῆς ποῖον; «Θέαμα λατρευτὸν καὶ θεῖον, μυστήριον ἀληθές καὶ ἑνσαρκον, φωτίζον αἰσθητὰ καὶ ἀναίσθητα καὶ ἀναγκάζον ταῦτα εἰς λατρείαν καὶ προσκύνημα».

«Ὁ ἄνθρωπος πλησίον τοῦ Θεοῦ» ἢ «ἀτέλεια παρὰ τὴν τελειότητα» ὁ σταυρώσας σφίγκων ἐν τῇ ἀγγάλῃ του τὸν σταυρωθέντα ὁ ἄνθρωπος κρατῶν τὸν ΔΙΚΑΙΟΝ.

«Ὡ ἀγία καὶ ὑψηλὴ εἰκὼν πῶς ἐνώπιόν Σου νὰ μὴ σκιρτήσῃ ἢ καρδιά μου καὶ νὰ μὴ καλέσω τὸ ἄπειρον εἰς προσευχὴν πῶς νὰ μὴ κράξω.

«Ὡ ἀπέραντον τῆς φύσεως βιβλίον,—ὦ ἀμέτρητοι τοῦ οὐρανοῦ Χάους δέλτοι—ὦ οὐράνιοι τῶν ἀστέρων κλίμακες—ὦ ὑπέρλαμπροι τῶν οὐρανίων στρωμαμάτων Ἥλιοι—ὦ ποταμὲ γαλακτόμορφοι καὶ φλογερεῖ ὁ τὸν οὐράνιον ὄγκον τέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, ὦ πλειάδες καὶ ὑάδες καὶ σείς οἱ ἄπειροι κολοσσοὶ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς τέχνης—ὦ θάλασσα καὶ ὄροι φωτὸς καὶ ἁρμονίας—ὦ σὺ τὸ ἄπειρον καὶ ἀτελεύτητον, ὦ σὺ τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, ὦ σὺ ἢ φύσις Σύμπασα Στήθι! Στήθι! καὶ

Ἡ ἐν Σοὶ κίνησις ἃς μεταβληθῇ εἰς καρδίαν καὶ ἢ ἐν Σοὶ δύναμις ἃς μετατραπῇ εἰς διάνοιαν καὶ ὡς εἰς παμμέγιστος καὶ ἄπειρος κολοσσὸς αἰσθανόμενος ὁρῶν, γονυπέτησον! γονυπέτησον! παρ' ἐμοὶ. καὶ κράξον μαζί μου.

«Ἐνίκησας θεάνθρωπε» «ἔπασεν ἡ ΤΥΡΑΝΝΙΑ καὶ ἡ ΔΟΥΛΕΙΑ» ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ Η ΜΩΡΙΑ καὶ ὁ ΕΓΩΙΣΜΟΣ.—τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ σήμερον ἀγγέλεται ἢ «**ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ**».

ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ

Μεγαλειτέρα καὶ χειρωτέρα ὕβρις κατὰ τῆς μεγάλης τοῦ Πάσχα ἑορτῆς δὲν δύναται νὰ γίῃ ἀπὸ τὴν ὕβριν τὴν ὁποῖαν ἐνέχει ἡ διαφορία τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐκαστῆς πόλεως ἢ χωρίου, ὡς πρὸς τοὺς πτωχοὺς οἵτινες ζῶντες ἀκαταπαύστως ἐν τυραννικῇ ἐργασίᾳ καὶ τυραννικωτέρα πτωχείᾳ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους δὲν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸν φοβερόν αὐτὸν κάρον οὐδὲ τὴν ἡμέραν τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ ἀνθρώπου καθ' ἣν εορτάζεται ἡ Ἀνάστασις. Ἐκείνου ὅστις διὰ τοῦ αἵματός του ἔγραψε τὸν Νόμον αὐτῶν πάντες ἱστέ ἀδελφοὶ καὶ ὁ μὴ γρονθίζων διὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὁλοῖον αἰσθάνεται καὶ βλέπει πλησίον του δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀγαπᾷ τὴν Θεὸν διὸ δὲν εἶδε ποτέ του »

Εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου δὴποτε εορτάζεται ἡ «Ἀνάστασις» τοῦ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ τῆς ΑΓΑΠΗΣ, πάντες οἱ ὅπως δὴποτε δύναμενοι προσέρχονται ἄρρωστοι εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ πάσχοντας! εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ παντοῦ ὅπου χριστιανοὶ ζῶσιν, παρατηρεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνδιαφέρον καὶ μέριμνα ἰδιαίτερα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν προσωρινὴν ταύτην ἀνακούφισιν τῶν ἀδυνάτων καὶ πασχόντων.

Ἔρπονται γενοῖται τῶν πλουσίων, συνδραμαὶ τῶν εὐκαταστάτων καὶ ἐπιστημόνων, ποσὰ ἐξ αὐτῶν τῶν δῆμων καὶ τῶν δικύμων ταπεινῶν ἀκέρη, συνεισφοραὶ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ κοινοφειδῶν ἰδρυμάτων, τέλος ἐν μιᾷ λέξει πάντες, οἱ ὅπως δὴποτε δυάμενοι, θεωροῦσιν εὐχὴ ὡς γιλαθροπία ἀλλὰ ὡς κατ'ἑαυτὸν ὡς ὑποχρέωσιν τὸ νὰ ἀνακουφίσωσι τὴν δυστυχίαν τῶν πτωχῶν καὶ νὰ στεγνώσωσι τὰ δάκρυα τῶν δυστυχῶν ὅπως μὴ ἡ ἡμέρα ἢ συμβολίζουσα τὴν χαρὰν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ΝΙΚΗΝ τῆς ΑΓΑΠΗΣ σκοτίζεται καὶ μελανοῦται ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰς κατάρρας ὄντων γυναικῶν καὶ παινασμένων! , Θιράτων Κοιτωρικών.

Καὶ ὅμως ἐνταῦθα ὅπου πλοῦτος κρυφὸς καὶ ἀπόκρυφος βαρύνει τὰς σκοτεινάς, ὅπως τῶν πλουσίων,—ἐνταῦθα ὅπου ἄλλοι ποτε ἤκραζε ἡ γεναιοδωρία καὶ τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας,—ἐνταῦθα ὅπου τόσοι φιλελεύθεροι καὶ δημοκράται μάλιστα—ἐνταῦθα! ἐκτὸς τῶν σπανιστάτων ἐκείνων γιλαθροπῶν! οἵτινες δίδοντες εἰς πολλοστήριον τῶν ψυχῶν τῆς τραπέζης των θεωροῦνται ὡς Ἥρωες ἐλευθερίας!... οὐδεὶς καιόμενος νὰ αἰσθανθῇ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοθυλίαν διὰ μίαν τόσον εὐγενῆ καὶ ἀναγκαίαν πρᾶξιν ἥτις νὰ μὴ φέρῃ μόνον τὸν τύπον ἐξέργησιν ὡς συνήθως πράττουσι τινὲς ἐκ τῶν πλουσίων τῆς Κοινωνίας μας, θεωροῦντες ἀρκετὸν νὰ καταβάλλωσι ἕκαστος 50 δ.α.χ. ὡς δόλομα ἐξαπαγκάζοντες μετὰ ταῦτα τοὺς μικροβιοπαίτας νὰ ἀναπληρώσωσι τὴν ἰδικὴν των ἐλλείψιν καὶ οὕτω νὰ φαίνωνται ἐλεήμονες ἐν τῷ ὄντι εἶνε μόνον ὑποκριταὶ καὶ ἐγωϊστικοί.

Φαίνεται ὅτι μέσα στὴν καρδίαν μας ἔπαυσε πλέον νὰ λειτουργῇ πᾶν αἶσθημα καὶ μόνον τὸ ἔστικτον τῆς σκληρότητος καὶ πλεονεξίας λειτουργεῖ.

Χαίρεται! Χαίρεται ὦ Ἀσκούπια ὁλόκληρα! Χαίρεται ὦ φαρμακόντι εὐγενεῖς!

Ἡ αὖριον θὰ φορτώσῃ τὰς βαρελοειδεῖς ραστέρας Σας ἀπὸ παντὸς εἴδους φαγητὰ καὶ γλυκύσματα—αἱ ἀκτίνες τῶν ἀπαστραπτόντων σκευῶν τῆς τραπέζης σας θὰ κάμνῃ τοὺς ἀπλήστους ὀφθαλμοὺς Σας νὰ γίνωνται ζωηρότεροι ἐκ ματαιοδοξίας—τὰ ἀρώματα τῶν ἀνθέων θὰ μεθῶσι τὴν ψυχὴν σας καὶ ἀνατριχιάσεις κτηνώδους ἡδονῆς θὰ ἐγείρῃ εἰς τὰ σάπεια μέλη σας.

Καὶ ὅμως! μέσα στὴν πολυτελεῖ ἀλλ' ἀνεύς ὀξίας ταύτην εἰκὼνα ὡς ἐν κατόπτρῳ ὁ πτωχὸς καὶ πάσχων θὰ βλέπῃ τὴν μαύρην καὶ ἀπαισίαν ψυχὴν σας ἢν στολίζουσι αἱ ἀκτίνες τῆς κακίας καὶ ἢν μεθῶσι τὰ ἀρώματα τῆς κολάσεως καὶ ἀσυνείδησίας!

Κορεσθῆτε! Κορεσθῆτε, ὦ σώματα διεφθαρμένα καὶ μεμαλακισμένα ἀπὸ ὕλην καὶ ἀκλασίαν!

Κορεσθῆτε ὦ καρδίαι λίθιναι καὶ θηριώδεις ἀπὸ ἀναισθησίας καὶ ματαιότητος!

Εἴθε πάντοτε ἡ σκληρότης καὶ ἡ ἀπανθρωπία καὶ ἡ πόρρωσις τῆς συνειδήσεως νὰ ἦ αἱ τὰ μόνα ἄθλα σας καὶ αἱ μόνα νίκαι σας καὶ ἡ μόνη κληρονομία τῶν ἀπογόνων σας μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ετοιμασθῇ ἀπὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἡττησασμένον τοῖς Ἀρχόντοις καὶ τοῖς πλουσίοις τῆς Κοινωνίας μας.

Ἐμπρὸς ἀγαπητοὶ Σοσιαλισταὶ ἀνάθετε! ἀνάθετε γλήγωρα! γλήγωρα τὴν προκοπὴν ἥτις θὰ καθαρίσῃ καὶ θὰ ἐξγνίσῃ τὰς μαύρας καρδίας των, γένοιτε.

ΙΑΚΩΒΑΚΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Οί δυστυχεῖς οὗτοι ἀπόκληροι τοὺς ἐποίους ἡ Κοινωνία, ἂν' ἐδὲ διὰ τῆς ἀσφγγνώτου ἀπραγοῦσας τῆς καὶ ἂν' ἐτέρου διὰ τῆς ἐδόχου προνοίας τῆς κατεδίκατε δις δηλ. τὴν μὲν πρῶτην φοράν ἐγκαταλείψασα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰ ὅσα ταῦτα εἰς τὴν πείραν καὶ τὴν ἀμάθειαν τὰ κατέστησε ἐγκαταλείπει! τὴν δὲ δευτέραν συμπληροῦσα τὸ ἔργον τὰ ἀναβιβάξῃ ἐπὶ τῆς λαμπρότητος ἢ τὰ ἐγκλείνῃ εἰς τὰς φυλάκας—ἐν ἄλλαις λέξεσι ὁ ἔνοχος γίνεται τιμωρὸς, τὸ δὲ θῆμα γίνεται ἔνοχος—οἱ δυστυχεῖς, λέγομεν οὕτως καταδεδικασμένοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κριθῶσιν ἕξαις ἑστω μίαν ἡμέραν τὸ εἶς νὰ φάγωσι ὀλίγον ἀνθρώπινον καὶ νὰ βρέξωσι τὰ μαρμαρέα καὶ ὥρῃ χεῖλη των εἰς ἐν πατήριον εἶναι;

Ω! ἄνθρωποι εὐτινες δὲν ἐγνωρίζετε τὰς θλίψεις καὶ τὰς πικρίας τοῦ φυλακισμένου! Ω ἐν ἐγνωρίζετε πόσον γλυκύτητα αἰσθάνονται τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα ὅταν ἡ Κοινωνία μεριμνᾷ δι' αὐτὰ, ἐν ἐγνωρίζετε πόσον βάλσωμον παρηγορίας ἐπιχέουσιν εἰς τὰς ἀνοικτάς πληγὰς τῶν ζωτῶν τούτων πεθαμένων αἱ μέριμναι τῶν πολιτῶν ὅταν ἐπιδαψεύζονται εἰς αὐτοὺς, ἐν ἐγνωρίζετε πόσον μαλακοὺς, πόσον εὐγνώμονας τοὺς κἀννοι ἢ ἐκ μέρους μας ἐπὶ εἰς καὶ φρονεῖ!

Καὶ πιστεύσατε ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εὖ ἐκλείσθαι ἐκεῖ ὧς ὁπρία δὲν εἶνε κακοὶ ἐκ φύσεως! Ὀχι! τοῦναντίον ψυχολογῶν τις τούτους ἐννεύκοντα ταῖς ἐκείνων τοῦ εὐρίσκου γενναίωφρονας, εὐλακρῶν, φιλοτίμους. Καὶ εἶναι ΕΓΓΡΑΗΜΑΤΙΑΙ διότι ἡ Κοινωνία εἶνε ΠΑΡΑΦΡΩΝ διότι τὸ καθεστῶς εἶνε ἕνα καμνέγιστον ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ ἐπομένως αὐτοὶ ἐκλέγουν τὸ ΣΩΓΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Διὰ τὸν παρᾶξινον τοῦτον συλλογισμόν θὰ γελάσητε Μοι Κοι Φρενοβλαβεῖ! τέλος πάντων ἰδὺ τὸ συμπέρασμα! Ἐλθετε ἀρρωγοὶ ὡ φιλόανθρωποι καὶ εἰς τὰ δυστυχῆ ταῦτα ὅματα!

Τις εἶδε! «κοινὴ ἡ μετὰ τῶν θνητῶν, ὦ Μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ ἔστω; ἡ γοβερά ΑΥΡΙΟΝ Σα; εὖ, ἡ μετατεθέντας ἀπὸ τοῦ Φρενοκομείου εἰς τὸ Σωφρονομητῆριον» καὶ τότε αἰτοῦντες θὰ ἀκούσητε τὸ «ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ δὲν μὲ ἐπεσκέφθητε, γυμνοὶ καὶ δὲν μὲ ἐνεδύσατε, ἐξήκτισα νὰ φάγω καὶ μὲ ἀπεπέρψατε, πηγαίνετε λοιπὸν τώρα καὶ Σεῖ, στὸ Διάβολο καὶ πάρα πέρα ἀκόμη!

Καὶ Σὺ ὦ Ἐνδοξοῦς Ἐπιτροπὴ τῶν φυλακῶν ἐπίβλεψον καὶ ἴλεω; γενοῦ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἵστοι; δυστυχεῖς τούτους; εὖ; ἐτάχθαι; ἕνα ἀνὰ κοινὴν καὶ προστατεύεις καὶ συμπνεῖς;

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙΔΑΚΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Η «ΙΣΟΤΗΣ»

Τὴν παρελθούσα Κυριακὴν ἐν τῇ Λιθῷ ἡ τῆς «Διδακτικῆς» ὁρίσθησαν ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ πλήθους

Κυρίων καὶ Κυριῶν ὁ Κοι. Π. Λορεντζάτος «Καθηγητῆς» περὶ πάσους «Ψυχολογικῆς».

Τοσαύτη σαφὴς, τοσαύτη ἐπιβάλλουσα ἀπλότης ὕψους καὶ τόσην εὐκρίνειαν σκοποῦ ὡς εὐλείας καὶ οὐχὶ ἐπιδείξεως ἐνεῖχεν ἡ ὁμιλία αὐτῆς, ὥστε ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἐξεράγη εἰς παρατεταμένα καὶ ζωτρώτατα χειροκροτήματα.

Συγχαίρουσα ἡ «Ἀνάστασις» τὸν εὐγενέστατον καὶ αἰσθηματικώτατον τοῦτον «Καθηγητὴν» εὐχεται ἵνα μνηθῶσιν τὸ παράδειγμα τούτου καὶ οἱ λοιποὶ «Καθηγηταί» καὶ διδάσκαλοι τῆς πόλεώς μας καὶ οὕτω προσέλθωσιν ἀρρωγοὶ εἰς τὴν αἰσῶσαν ἐργατικὴν τοξιν νὰ ἀνοίξῃ τοῦ ἀρρωγῶν τῆς ἵνα μὴ τυφλὴ εὖσα κορμίζεσθαι ἀκαταπαύστως μὲ στὰ σκοτεινὰ σπῆλαια τοῦ πάθους τῆς ἐκδικήσεως καὶ τοῦ χωρισμοῦ τὰ ὁποῖα οἱ εἰς πᾶσαν Κοινωνίαν εὐρισκόμενοι συμπεριφορὰς καὶ ἰδιοτελεῖς καὶ πλεονέκται κατασκευάζουσι.

— Αὖριον ἐν τῷ «Λατῷ Ἀναγνωστηρίῳ» ὁρίθηκαὶ ὁ κ. Μ. Ἀντόπας περὶ τῆς «Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ».

Ἐξοδος ἐλευθέρᾳ εἰς ἄρμενας καὶ θάλας.

— Παρκαλεῖται ὁ κ. Ἀστυνόμος νὰ θέσῃ ἕνα νυκτερινὴν φρουρὴν πρὸς τὴν μετὰ τῆς «γεφύρας» συνεχόμενῃ ὅδῳ ἵνα φρουρῇ τὴν συνοικίαν ταύτην ὅπου τόσα κατὰστήματα καὶ ἐργαστήρια μένοντα ἄνευ φρουρῆσεως κινδυνεύουν ἀπὸ τοῦ «Λαδοχέρηδες».

— Παρακαλεῖται ἡ Δεῦλυνσις τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων νὰ δέχεται κάπου κάπου καὶ κανέναν δυστυχῆ ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους εὐρίσκουσα ἡ Ἀστυνορία ἐρριμένους μέσα στὴν ὁδὸν γυμνοὺς καὶ ἐτοιμοθανάτους τοὺς περισυλλέγει καὶ οὖ; ὡς πληροφορούμεθα δὲν δέχονται τὰ Φ.Λ.Κ. Καταστήματα διότι δὲν ἔχουν «Μπάρμπα» στὴν Κορώνη.

Εἶς ἐντροπὴ κύρ. ἀρμῆδισι τόσος πλοῦτος προσωπῶντος διὰ τοὺς ἐγκαταλειμμένους νὰ χρησιμεύῃ μόνον γὰρ τοὺς φίλους! Ὅχι γράψωμε μὲ τέτοια ὄρεξι γὰρ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ποῦ θὰ γίνῃ ἐν ἐκ τῶν δύο; ἢ θὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἄχρηστα φιλόανθρωπικὰ ἢ θὰ φουρκισθοῦν ὥστε τὰ διεσθύνουν ἀνεξαρτήτως ἐπαγγέλματος καὶ καταγωγῆς.

Οἶοι καὶ κατὰ καταλαβαίνετε! ἄγουν ἐπιφυλασόμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν πολὺ ὀγλίγωρα.

— Κε Δήμαρχε κάμς ἔλεος, βάλε κανένα ἀραμπᾶ ἀπὸ ἐκείνους ποῦγε; πέρις! νὰ καταδεῖχῃ τοὺς δρόμους; τί διάβολο δὲν εἶσθε Δήμαρχος τῆς Σαράρας! εἴσθε Δήμαρχος τοῦ περιφήμου καὶ διὰ φυσικῶν περιτεχισμάτων Φρενοκομείου τῶν Κρανίων!

— Εὐχριστῶς εἶδομεν ἕνα Μηχανικὸν καὶ δύο ἐργολάβους τρεῖς ἐν ὅλῳ!... νὰ καταμετροῦν τὴν «Διόφωτον» ὅπου σημαίνει ὅτι θὰ διορθῶν ἡ κεντρικώτερα αὕτη ὁδὸς ἥτις τῇ ἀληθείᾳ κατήντησε ἀληθὴς καὶ ἀδιάβαιος ἔσκεν τῶν λόφων καὶ τῶν κοιλάδων τῆς καταστάσας κατὰλληλος διὰ τοῦ; μέλλοντας νὰ γυμνασθῶσιν εἰς τὸν δρόμον μετ' ἐμπαιδῶν.

— Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὅτι τὸ ψωμὶ εἶνε ζυμᾶν καὶ τοῦ; παρακαλοῦμαι νὰ ἐνεργήσωσιν ὅπως ὁ Νόμος ὁρίζει. ἄλλως τὸ δὲ γράψωμεν ὅτι πρέπει νὰ γράψωμεν καὶ διὰ τοὺς παρακλόντας τὸν ἔσσαν καὶ διὰ τοὺς μὴ κατασχόντας τούτον.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ